

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

Instituția de învățământ superior	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
Facultatea	Facultatea de Litere și Științe ale Comunicării
Departamentul	Limba și literatura română și științele comunicării
Domeniul de studii	Științe ale comunicării
Ciclul de studii	Licență
Programul de studii/calificarea	Comunicare și relații publice

2. Date despre disciplină

Denumirea disciplinei	Introducere în științele comunicării 2				
Titularul activităților de curs	Lector univ. dr. Petru Ioan MARIAN-ARNAT				
Titularul activităților de seminar	Lector univ. dr. Petru Ioan MARIAN-ARNAT				
Anul de studiu	I	Semestrul	II	Tipul de evaluare	Examen
Regimul disciplinei	Categorია formativă a disciplinei: DF - Discipl. fundamentală; DSI - Discipl. de sinteză; DAP - Discipl. de aprofundare				DF
	Categorია de opționalitate a disciplinei: DO - obligatorie (impusă), DA - opțională (la alegere), DL - facultativă (liber aleasă)				DO

3. Timpul total estimat (ore pe semestru ale activităților didactice)

I.a) Număr de ore pe săptămână	4	Curs	2	Seminar	2	Laborator		Proiect	
I.b) Totalul de ore din planul de învățământ	56	Curs	28	Seminar	28	Laborator		Proiect	

II. Distribuția fondului de timp	Ore
II.a) Studiu după manual, suport de curs, bibliografie și notițe	30
II.b) Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren	30
II.c) Pregătire seminarii/laboratoare, teme, referate, portofolii și eseuri	28
II.d) Tutoriat	2
III. Examinări	4
IV. Alte activități	

Total ore studiu individual – II (a+b+c+d)	90
Total ore pe semestru (I+II+III+IV)	150
Numărul de credite	6

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

Curriculum	Nu este cazul
Competențe	Nu este cazul

5. Condiții (acolo unde este cazul)

Desfășurare a cursului	• sală de curs cu videoproiector
Desfășurare aplicații	Seminar • sală de seminar cu tablă, videoproiector și flipchart

6. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale	C1 Identificarea și utilizarea limbajului, metodologiilor și cunoștințelor de specialitate din domeniul științelor comunicării; C2 Utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare (NTIC); C3 Identificarea și utilizarea strategiilor, metodelor și tehnicilor de comunicare în procesul de relații publice;
Competențe transversale	CT2 Aplicarea tehnicilor de muncă eficientă în echipa multidisciplinară cu îndeplinirea anumitor sarcini pe paliere ierarhice; CT3 Autoevaluarea nevoii de formare profesională în scopul inserției și adaptării la cerințele pieței muncii;

7. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

Obiectivul general al disciplinei	- Trecerea în revistă a principalelor teorii, modele și practici ale comunicării, dintr-un unghi diacronic, cu accent pe evidențierea importanței funcțiilor comunicaționale inter-personale, organizaționale și de grup, în strinsă legătură cu practica relațiilor publice, a comunicării și informării mediatice, publicitare, artistice, didactice, științifice etc.
-----------------------------------	--

Obiectivele specifice	Curs	- Predarea de cunoștințe teoretice, testarea competențelor în comunicare și conturarea abilităților practice în domeniul comunicării.
	Seminar	- Aprofundarea cunoștințelor în definirea conceptelor de bază, analiza mesajelor comunicationale diverse și utilizarea adecvată a termenilor de specialitate.

8. Conținuturi

Curs:	Nr. ore	Metode de predare	Obs
1. Niveluri, căi și contexte comunicaționale. Comunicarea intrapersonală, comunicarea interpersonală, comunicarea de grup, comunicarea publică. Comunicarea directă, mediată și de masă.	2	– Prelegeri pe baza suportului de curs și a bibliografiei aferente;	
2. Scopurile comunicării. Scopurile generale ale comunicării interumane: informarea, convingerea, impresionarea interlocutorului, provocarea de reacții, comprehensiunea, exprimarea de sine, influențarea / schimbarea de comportamente și atitudini, acceptanța, defularea.	2		
3. Tipuri de comunicare (I): comunicarea verbală. Definiții și caracteristici. Comunicare, context și interacțiune (concepția lui G. H. Mead privind realizarea “Sinelui” prin comunicare). Forme de comunicare verbală: vorbirea, dialogul, monologul, scrisul, cititul, limbajul intern). Importanța limbajului în comunicarea verbală. Expresivitatea limbii, stilurile și specificul comunicării lingvistice. Verbal, nonverbal și paraverbal în comunicarea interumană.	2	– Expuneri libere și analize pe material tipărit și audio-vizual	
4. Tipuri de comunicare (II): comunicarea nonverbală. Definiții, funcții și trăsături. Forme și situații de comunicare nonverbală: comportamentul simbolic; contextul spațio-temporal și gestionarea acestuia; sincronismul comportamental; complementaritatea și particularizarea. Expresia facială, vocea și privirea. Comunicarea prin imagine.	2		
5. Tipuri de comunicare (III): comunicarea paraverbală. Elementele paraverbale: tonul și volumul vocii, ritmul vorbirii. Poziția interlocutorului, postura, gestică și mimica (kinetica și proxemica), indicii nonverbale și elemente de metalimbaj.	2		
6. Comunicarea inter-personală. Definiții, caracteristici și modele. Comunicarea de cuplu, comunicarea de grup (primar și secundar) și interacțiunea socială. Rețele de comunicare, criterii și scheme funcționale: criterii relaționale, poziționale, culturale; rețele de comunicare în proximitate, de coeziune și densitate, cu centre de interes sau descentralizate. Tipologii specifice: rețele primare, circulare, liniare și binare.	2		
7. Sisteme comunicaționale consacrate (I). Comunicarea mediatică (scrisă și audio-vizuală), comunicarea publicitară, comunicarea didactică, comunicarea artistică plurisemantică.	2		
8. Sisteme comunicaționale consacrate (II). Comunicarea politică, comunicarea sectorială și de specialitate, comunicarea socială și relațiile publice.	2		
9. Comunicarea de masă. Trăsături specifice: proces social dinamic, extins în spațiu și timp; presupune grupuri specializate; colectează, prelucrează sau produce și difuzează mesaje; existența unui public numeros și eterogen; necesită un flux continuu al informațiilor; canale tehnice diverse; regim concurențial bazat pe un sistem normativ legiferat.	2		
10. Funcțiile comunicării în societatea democratică modernă. Cultivarea liberă a abilităților de comunicare și libertatea de expresie. Informație și comunicare în contexte polivalente. Climatul comunicațional și dezvoltarea căilor de comunicare multinivelare. Comunicarea interculturală.	2		
11. Opinia publică: sursă și efect de ansamblu al comunicării sociale. Funcțiile opiniei publice: expresivă, consultativă, directivă, de apreciere, analitică, constructivă, de reglementare. Captarea masificată a interesului, audiență și comunicare de masă.	2		
12. Comunicarea publică. Definiție, funcții și trăsături. Discursul public și etapele sale: 1) selectarea subiectului și stabilirea scopului; 2) analiza receptorului (audienței); 3) con-textul spațio-temporal al discursului; 4) fixarea temelor majore și organizarea materialului de suport; 5) organizarea, expunerea în discurs a materialului verbal pe modelele alternative simetrice de relație: “cauză-efect” sau “efect-cauză”.	2		
13. Comunicarea seductiv-persuasivă și propaganda. Propagandă politică și tehnici de persuadare a auditorului. Perspective de cercetare a persuasiunii și seducției publicului. Manipularea politică și “eficiența negativă” a comunicării sociale și de grup. Comunicarea politică – tip specific de comunicare seductiv-persuasivă.	2		
14. Noile media și societatea informațională. Definiții, aspecte, efecte sociale. Tehnologii digitale și forme de comunicare globală: internet, e-mail, messenger, chat, video-chat, telefonie mobilă etc. Principiile lui Van Cuilenburg: creșterea ofertei de informații și redundanța acestora (decalaj calitativ); consumul de informații nu este pe măsura ofertei (decalaj cantitativ); utilizarea practică a informațiilor este inconstantă și greu de cuantificat.	2		

Bibliografie

- ANGHEL, P., *Stiluri și metode de comunicare*, Editura Aramis, București, 2003.
BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., *Comunicarea*, trad. rom., Editura Universității “Al.I.Cuza” Iași, 2000.
BĂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. *Istoria comunicării*, Comunicare.ro, București, 2007.
BOUGNOUX, D., *Introducere în științele comunicării*, trad. rom., Polirom, Iași, 2000.
CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina. *Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de-*

<p><i>ajuns</i>, Comunicare.ro, București, 2005.</p> <p>CUILENBURG, van J. J. et alii, <i>Știința comunicării</i>, trad. rom., Humanitas, București, 1991.</p> <p>DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i>, Editura Orizonturi, București, 2007.</p> <p>DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007.</p> <p>FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2003.</p> <p>GRAUR, Evelina, <i>Tehnici de comunicare</i>, Editura Mediamira, Cluj-Napoca, 2001.</p> <p>LOCHARD, G.; BOYER, H., <i>Comunicarea mediatică</i>, trad. rom., Institutul European, Iași, 1998.</p> <p>LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i>, trad. rom., Polirom, Iași, 2002.</p> <p>MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării</i>, Tritonic, București, 2003.</p> <p>McQUAIL, D., <i>Comunicarea</i>, trad. rom., Institutul European, Iași, 1999.</p> <p>MIÈGE, B., <i>Gîndirea comunicățională</i>, trad. rom., Cartea Românească, București, 1998.</p> <p>RUS, Fl. C., <i>Introducere în știința comunicării și a relațiilor publice</i>, Institutul European, Iași, 2002.</p> <p>TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i>, Comunicare.ro, București, 2003.</p> <p>ZANC, I., <i>Informație și comunicare</i>, Dacia, Cluj-Napoca, 2005.</p>
<p>Bibliografie minimală</p> <p>BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., <i>Comunicarea</i>, trad. rom., Editura Universității “Al.I.Cuza” Iași, 2000.</p> <p>DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i>, Editura Orizonturi, București, 2007.</p> <p>DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007.</p> <p>MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării</i>, Tritonic, București, 2003.</p> <p>TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i>, Comunicare.ro, București, 2003.</p>

Aplicații (seminar):	Nr. ore	Metode de predare	Obs
1. Comunicare verbală. Studii de caz;	2	– Aprofundarea și analiza elementelor, aspectelor și problemelor specifice comunicării; – Dezbateri interactive pe corpus de teorii, modele și scheme ale comunicării	
2-3. Comunicare nonverbală. Studii de caz;	4		
4. Elemente de pragmatică în comunicarea interpersonală. Studii de caz;	2		
5. Patologii comunicaționale: manipularea, minciuna, dezinformarea în comunicarea interpersonală și de grup. Studii de caz;	2		
6. Comunicare conflictuală. Studii de caz;	2		
7. Comunicarea mediatică. Studii de caz;	2		
8. Comunicarea politică. Studii de caz;	2		
9-10. Comunicarea publicitară. Teorii ale publicității. Studii de caz;	4		
11-12. Comunicarea online. Studii de caz;	2		
13. Comunicare în organizații. Studii de caz;	2		
14. Comunicarea artistică. Analiza unui corpus;	2		
Bibliografie			
AUSTIN, J. L. <i>Cum să faci lucruri cu vorbe</i> , Paralela 45, Pitești, 2004. BADAU, Horia Mihai. <i>Tehnici de comunicare în social media</i> , Editura Polirom, Iași, 2011. BAYLON, Chr.; MIGNOT, X., <i>Comunicarea</i> , trad. rom., Editura Universității “Al. I. Cuza” Iași, 2000. BĂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2007. BOUGNOUX, D., <i>Introducere în științele comunicării</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2000. CHARAUDEAU, P., <i>Le discours d’information médiatique. La construction du miroir social</i> , Nathan, Paris, 1997. CHELCEA, S.; IVAN, Loredana; CHELCEA, Adina, <i>Comunicarea nonverbală: gesturile și postura – cuvintele nu sunt de ajuns</i> , Comunicare.ro, București, 2005. CUILENBURG, van J. J. et alii, <i>Știința comunicării</i> , trad. rom., Humanitas, București, 1991. DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i> , Editura Orizonturi, București, 2007. DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2003. LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2002. MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării: principii, modele, aplicații</i> , Tritonic, București, 2003. MARCUS, S. (sub. red.), <i>Semnificație și comunicare în lumea contemporană</i> , Editura Politică, București, 1985. McQUAIL, D., <i>Comunicarea</i> , trad. rom., Institutul European, Iași, 1999. McQUAIL, D.; WINDAHL S., <i>Modele ale comunicării pentru studiul comunicării de masă</i> , trad. rom., Comunicare.ro, București, 2004. MAXIM, Cornelia. <i>Comunicarea online - provocări și oportunități. Instrumente Office pentru mediul de comunicare</i> . Comunicare.ro, București, 2010. MIÈGE, B., <i>Gîndirea comunicățională</i> , trad. rom., Cartea Românească, București, 1998. SACHELARIE, O. M.; PETRESCU, V., <i>Sociologia comunicării</i> , Paralela 45, Pitești, 2006. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2003.			
Bibliografie minimală			
DINU, M., <i>Comunicarea – repere fundamentale</i> , Editura Orizonturi, București, 2007. DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. MARINESCU, Valentina, <i>Introducere în teoria comunicării</i> , Tritonic, București, 2003. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2003.			

11. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

– Conținutul disciplinei sintetizează și sistematizează circuitele profesionale și instituționale ale informației și asigură fundamentul înțelegerii conceptelor de bază aparținând teoriei informației integrate în teoria comunicării. Tematica aplicațiilor vizează evidențierea performanțelor de ordin comunicativ și climatul de comunicare care se instalează atât în interiorul organizațiilor, cât și la nivelul social al interacțiunii dintre acestea.

12. Evaluare

Tip activitate	Criterii de evaluare	Metode de evaluare	Pondere din nota finală
Curs	<ul style="list-style-type: none"> corectitudine și claritate în definirea noțiunilor și conceptelor; prezentarea clară și coerentă a funcțiilor comunicaționale interpersonale, organizaționale și de grup; 	– Evaluare formativă: observarea curentă a participării interactive a studenților și notarea pe parcurs – Examen scris semestrial	50 %
Seminar	<ul style="list-style-type: none"> folosirea noțiunilor și conceptelor de bază în argumentarea punctelor de vedere; alcătuirea de rezumate informative și parafrizarea adecvată a ideilor preluate din sursele bibliografice studiate; capacitatea de a face conexiuni ideatice cu caracter intradisciplinar și interdisciplinar; respectarea succesiunii etapelor în analiza mesajelor. 	– Teste, chestionare, hărți conceptuale, prezentări, jocul de rol, lucrări scrise.	50 %

Standard minim de performanță:

Standarde minime pentru nota 5: însusirea principalelor noțiuni, idei, teorii; cunoașterea problemelor de bază din domeniu;
 Standarde minime pentru nota 10: abilitati, cunostinte certe si profund argumentate; exemple analizate, comentate; mod personal de abordare si interpretare; parcurgerea bibliografiei;

Data completării	Semnătura titularului de curs	Semnătura titularului de seminar
20 septembrie 2021		

Data avizării în departament	Semnătura directorului de departament

Data aprobării în Consiliul academic	Semnătura decanului